

Τι γίνεται στη Γουαδελούπη & τη Μαρτινίκα;

Για την προλεταριακή εξέγερση ενάντια στον υποχρεωτικό εμβολιασμό και την φτωχοποίηση της εργατικής τάξης

Στις υπερπόντιες κτήσεις του γαλλικού κράτους που ανήκουν στο σύμπλεγμα των Αντιλλών στην Καραϊβική (βλ. Γουαδελούπη και Μαρτινίκα) είχε δρομολογηθεί –όπως και στην υπόλοιπη Γαλλία– ο υποχρεωτικός εμβολιασμός εργαζόμενων υγειονομικών και πυροσβεστών για τις 13 Σεπτέμβρη.

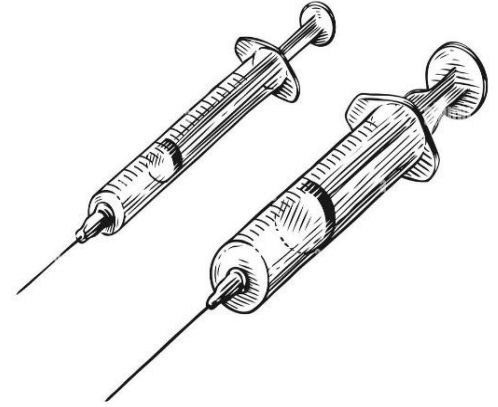
Η πολιτική των πιστοποιητικών είχε τεθεί σε εφαρμογή από τις αρχές Αυγούστου και πλάι-πλάι με τις κινητοποιήσεις στην ηπειρωτική χώρα, διάσπαρτες κινητοποιήσεις είχαν ξεκινήσει στη Γουαδελούπη ήδη από τις 17 Ιούλη, έπειτα από τις πρώτες σχετικές ανακοινώσεις του Μακρόν.¹ Κάποιες πρώτες κινήσεις ορόσημα που φαινόταν να προμηνύουν το ξέσπασμα της εξέγερσης αποτελούν η 48ωρη γενική απεργία που καλούσαν συνδικάτα στη Μαρτινίκα 1-2 Σεπτέμβρη και η 24ωρη γενική απεργία στη Γουαδελούπη στις 9 Σεπτέμβρη, ενόψει των ανακοινωμένων επερχόμενων αναστολών που είχαν προγραμματιστεί για 4 μέρες μετά (13 Σεπτέμβρη).

Η γενική απεργία ήταν μία κίνηση στην οποία δεν προέβησαν συστειρωμένα τα συνδικάτα στην ηπειρωτική χώρα στην τότε κρίσιμη συγκυρία^[2] παρά τις μαζικές και σθεναρές αντιδράσεις που μαίνονταν στους δρόμους και σε διάσπαρτους χώρους εργασίας επί δύο μήνες. Κάπως έτσι λοιπόν, το γαλλικό κράτος αναγκάστηκε να αναβάλλει το μέτρο της υποχρεωτικότητας συγκεκριμένα στη Γουαδελούπη και στη Μαρτινίκα, μέχρι τις 14 Νοέμβρη.

Συντονισμένες διαμαρτυρίες ενάντια στον υποχρεωτικό εμβολιασμό στα εν λόγω νησιά και στη γειτονική Γαλλική Γουιάνα έλαβαν χώρα στη συνέχεια και στις αρχές Οκτώβρη, αυξάνοντας μάλλον την ανησυχία των κρατικών αξιωματούχων για μια ενδεχόμενη κατάσταση «χάους» καθώς πλησίαζε η νέα προθεσμία για τις αναστολές εργαζομένων. Έτσι, στα τέλη Οκτώβρη, η βουλευτής Justine Benin δήλωνε: «Στη Γουαδελούπη αντικρύζω κάθε μέρα φόβο, άγχος και εντάσεις απέναντι στο ζήτημα του υποχρεωτικού εμβολιασμού» και, αγχωμένη μάλλον και η ίδια, έθετε το ερώτημα: «πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση με ήπιο τρόπο ώστε να αποφευχθεί το χάος?».

Αξίζει να σχολιαστεί ότι, αναμφισβήτητα, έχει χαραχτεί καλά στη μνήμη των κρατικών αρχών η σχετικά πρόσφατη εξέγερση του 2009 – διάρκειας ενάμιση μήνα– σε Γουαδελούπη και Μαρτινίκα· η ετοιμότητά τους στην τωρινή επίθεση του κράτους εναντίον τους με όπλο την υποχρεωτική επιβολή του εμβολιασμού αποδεικνύει ότι το ίδιο καλά έχει βέβαια χαραχτεί και στη μνήμη των προλεταρίων.

Μπαίνοντας στον Νοέμβριο της φετινής χρονιάς, κάποιες πρώτες διάσπαρτες απεργίες έλαβαν χώρα στη Γουαδελούπη στις αρχές του μήνα στον κλάδο της υγείας (π.χ. στην ΜΚΟ “L'EBENE” στις 4 Νοέμβρη και στις καντίνες των πανεπιστημιακών νοσοκομείων στις 9 Νοέμβρη). Τη Δευτέρα 15 Νοέμβρη πια, μπροστά στην απειλή της εφαρμογής

του μέτρου των αναστολών, τα γεγονότα παίρνουν άλλες διαστάσεις. Η LKP (συμμαχία συνδικάτων και αριστερών οργανώσεων στη Γουαδελούπη) προκηρύσσει γενική απεργία διάρκειας, ενώ ταυτόχρονα πολλές κομβικές οδοί μπλοκάρονται από διαδηλωτές.

Τις επόμενες ημέρες, με τη γενική απεργία να συνεχίζεται ακάθεκτη, η κατάσταση γίνεται ακόμα πιο εκρηκτική: απαλλοτριώσεις σουπέρ-μάρκετ, πετροβολητά και μολότοφ σε μπάτσους, μπλοκαρισμένοι δρόμοι με φλεγόμενα οδοφράγματα, σπασμένα ΑΤΜ, εισβολές σε οπλοπωλεία, φωτιές σε ραντάρ, βενζινάδικα και αμάξια, ενώ στο στόχαστρο μπήκαν κρατικά κτήρια και αστυνομικά τμήματα.

Αυτό ήταν το σκηνικό που διαμορφώθηκε από το προλεταριάτο της Γουαδελούπης απέναντι στην τρέχουσα φάση της πολιτικής διαχείρισης της πανδημίας που τόσο προσομοιάζει με την εδώ κατάσταση, καθώς συνδυάζει υποχρεωτικότητα, απολύσεις, αυξημένα κόστη διαβίωσης, μειωμένους μισθούς και επιδόματα, υποβάθμιση των δομών υγείας και εντονότερο αστυνομικό έλεγχο.

Εκείνο που δεν προσομοιάζει καθόλου με την κατάσταση όπως έχει

¹ Για τους αγώνες ενάντια στον υποχρεωτικό εμβολιασμό στη Γαλλία μπορεί κανείς να διαβάσει το ένθετο της πρόσφατης *μπροσούρας Κριτική του Διαχωρισμού* της Συνέλευσης ενάντια στη Βιοεξουσία και την Κλεισούρα με τίτλο “Τι γίνεται στη Γαλλία (και την Ιταλία);” (<https://athens.indymedia.org/post/1615166/>)

διαμορφωθεί στις Αντίλλες είναι η στάση των εγχώριων συνδικάτων και της αριστεράς.

Εδώ, σε αντίθεση με τη Γουαδελούπη ή τη Μαρτινίκα, για την ντόπια αριστερή φράξια του κεφαλαίου, που αναπαράγει την κρατική αφήγηση του «υγειονομικού» και άρα «ουδέτερου» χαρακτήρα της τρέχουσας κοινωνικής κρίσης, το ζητούμενο δεν είναι η υπεράσπιση των προλεταριακών συμφερόντων αλλά η τήρηση των απαγορευτικών-πειθαρχικών μέτρων – για να μην πούμε η «διεκδίκηση» αυστηρότερων ακόμα από αυτά που επιβάλλει η δεξιά φράξια του κεφαλαίου. Αν και τα μασκαρεύει με έναν φερετζέ τυπικών αιτημάτων για «αύξηση των δαπανών για την υγεία και την παιδεία» ή με αιτήματα γύρω από την πύκνωση των δρομολογίων των μμμ κλπ., τα αιτήματα αυτά μένουν απλές διακηρύξεις, αφού για την ικανοποίησή τους φροντίζει να μη γίνεται πρακτικά απολύτως τίποτα.

Το αντίθετο συμβαίνει με τις προτάσεις γνωστής περσόνας της αριστεράς που με την ιδιότητα καθηγητού της Ιατρικής προτείνει «εφαρμογή ποινών που να διαπνέονται από τις αρχές της ισονομίας και να στηρίζονται στο βασικό εργαλείο που αποδεδειγμένα έχει δουλέψει στις χώρες με επιτυχημένα εμβολιαστικά προγράμματα: δηλαδή το πιστοποιητικό εμβολιασμού. Μια απλή ιδέα είναι να μην μπορούν οι ανεμβολίαστοι να έχουν πρόσβαση σε μέσα μαζικής μεταφοράς, δημόσιες υπηρεσίες, φορολογική ενημερότητα κλπ.».

Αυτές οι «απλές ιδέες» υιοθετούνται με μεγάλο ενθουσιασμό από το τρέχον πολιτικό προσωπικό του κεφαλαίου. Κατά τα άλλα η αριστερά βάζει μεν πλάτη για τον μαζικό/καθολικό αλλά καταψηφίζει την υποχρεωτικότητα επί ποινή 100 ευρώ κεφαλικό φόρο καταλήστευσης των συντάξεων (και

μισθών) και χύνει κροκοδείλια δάκρυα που η δεξιά βιοπολιτική το παρακάνει σε αυταρχισμό.

Ξαναγουρίζοντας στη μακρινή γεωγραφικά αλλά κοντά στις καρδιές μας Γουαδελούπη τώρα, απέναντι στην προλεταριακή απειλή, το γαλλικό κράτος αναγκάζεται να στείλει για ενισχύσεις 200 επιπλέον μπάτσους από ομάδες καταστολής και 50 της αντιπρομοκρατικής. Ορίζει απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 6 το απόγευμα μέχρι τις 5 το πρωί (χωρίς κανένα υγειονομικό πρόσχημα πια) και προβαίνει σε δεκάδες συλλήψεις «παραβατών». Τανκ και ελικόπτερα περιφέρονται παντού, ενώ οι δυνάμεις καταστολής δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν πραγματικά πυρά.

Εκείνες τις μέρες μπαίνει στον χορό και η Μαρτινίκα καθώς και εκεί ξεκινά γενική απεργία στις 22 Νοέμβρη πλαισιωμένη από διάχυτες ταραχές. Οι συμπλοκές κλιμακώνονται οδηγώντας ακόμα και σε τραυματισμούς μπάτσων και δημοσιογράφων από σφαίρες διαδηλωτών. Συνολικά, μέχρι σήμερα στα δύο νησιά, καταγράφονται 50 τραυματίες αστυνομικοί και 150 συλλήψεις.

Οι εξελίξεις αυτές φαίνεται πως «πρόμαξαν» τα συνδικάτα που δεν είχαν την πρόθεση να τραβήξουν το σχοινί τόσο μακριά. Έτσι, στις 24 Νοέμβρη σε μία κίνηση αναδίπλωσης –που δεν μας προκαλεί ιδιαίτερο ξάφνιασμα– αποφάσισαν να αποσυρθούν από τις πρακτικές των οργανωμένων μπλοκαρισμάτων των κεντρικών οδικών αρτηριών όπως έκαναν μέχρι τότε.

Εν τέλει, στις 26 Νοέμβρη ανακοινώθηκε ότι οι αναστολές θα αναβληθούν, συγκεκριμένα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου.

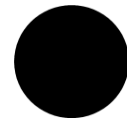
Το ζήτημα, λοιπόν, δεν έχει κλείσει ακόμα, γι' αυτό επίσης και η φλόγα της εξέγερσης δεν έχει σβήσει, αν κρίνει κανείς από τα διάσπαρτα μπλόκα δρόμων τα οποία ακόμα προσπαθεί να καταστείλει το κράτος. Σίγουρα, όμως,

μπορούμε να ερμηνεύσουμε αυτήν την κίνηση από μεριάς της γαλλικής κυβέρνησης σαν μία πρώτη οπισθοχώρηση. Παράλληλα, ανακοινώθηκε ότι θα ανοίξουν 1.000 νέες θέσεις εργασίας για νέους, ενώ πέφτουν υποσχέσεις για την επίλυση ζητημάτων που αφορούν την ποιότητα του συστήματος ύδρευσης και τον έλεγχο των αυξημένων τιμών καυσίμων.

Επί τάπητος έχει τεθεί –τουλάχιστον για τη Γουαδελούπη– και το ζήτημα της αυτονομίας της, σε μία προσπάθεια παρελκυστικής διαχείρισης της εξεγερσιακής συνθήκης. Σε αντίστιξη, πάντως, με τη συζήτηση που εξελίσσεται στα ανώτατα πολιτικά κλιμάκια γι' αυτό το στενά διοικητικό ζήτημα, τα επίδικα που έθεταν οι εξεγερμένοι προλετάριοι αφορούσαν στην πραγματικότητα στην άρση του υποχρεωτικού εμβολιασμού, τη λήψη μέτρων για την ακρίβεια και την εξασφάλιση μεγαλύτερων μισθών. Παραμένει ανοιχτό βέβαια το ερώτημα για το αν μια τέτοια έκβαση που ενδεχόμενα θα ικανοποιεί το αντι-αποικιακό αίσθημα ορισμένων ντόπιων, θα καταφέρει να επιδράσει αφομοιωτικά στο κίνημα.

Κλείνουμε με ένα απόσπασμα από την μπροσούρα μας *Κριτική του Διαχωρισμού* που εκδόθηκε τον Οκτώβρη:

*«Το ζήτημα των πιστοποιητικών και της πειθαρχικής υγειονομικής διαχείρισης των πληθυσμών είναι, σε τελική ανάλυση, ζήτημα της παγκόσμιας εργατικής τάξης, όχι ζήτημα της κοινωνίας των ιδιωτών-πολιτών ενός έθνους-κράτους».*²

συνέλευση ενάντια στη βιοεξουσία & την κλεισούρα

email: koinonika.antisomata@autistici.org

fb: Ιστορίες Προλεταριακής Κλεισούρας

² <https://athens.indymedia.org/post/1615165/>